

Bemærkninger til lovforslaget

Det Radikale Venstre fremsætter dette lovforslag, som er en næsten uændret genfremsættelse af et i folketingsåret 1986–87 (1. samling) fremsat forslag (se Folketingstidende 1986–87 (1. samling), forhandlingerne sp. 7061, 9176 og 12910 samt tillæg A sp. 4163 og tillæg B sp. 2485), fordi partiet har den opfattelse, at billedkunstnere og visse andre tilsvarende kunstnere er dårligt stillede med hensyn til udnyttelse af ophavsretten til deres værker.

For musikere har man i Danmark indført afgifter på afspilning af musik og gennemført fordeling til de enkelte komponister gennem KODA, og forfattere til litterære værker og illustratører er gennem bogafgifter fra de offentlige biblioteker sikret en vis økonomi byggende direkte på ophavsretten.

For bildende kunstnere foreslås det, at man tager udgangspunkt i Bernerkonventionen i den såkaldte Bruxelles-tekst af 26. juni 1948, der ved kongelig resolution af 28. september 1961 blev tiltrådt af Danmark. I denne tekst hedder det i artikel 14:

- »1) Med hensyn til originale kunstværkers og forfatters og komponisters originale manuskripter har ophavsmanden – eller efter hans død de personer eller institutioner, som den nationale lovgivning dertil bemyndiger – en uoverdragelig ret til at være medinteresserede i de salgshandlinger, som værket er genstand for, og som følger efter den første overdragelse fra ophavsmanden selv.
- 2) Den i foregående stykke omhandlede beskyttelse kan kun kræves i et unionsland, hvis lovgivningen i det land, til hvilket ophavsmanden hører, indrømmer en sådan beskyttelse, og i den udstrækning, hvori det indrømmes af lovgivningen i det land, hvor denne beskyttelse kræves.
- 3) De nærmere regler med hensyn til opkrævnings og beløbenes størrelse fastsættes i hvert lands nationale lovgivning.«

Af betydning for udarbejdelsen af lovforslaget har endvidere været teksten til Verdenskonventionen om Ophavsret, som revideret i Paris den 24. juli 1971 og ratificeret ved kongelig resolution af 16. februar 1979, især artikel I, II og III:

»Artikel I

Enhver kontraherende stat forpligter sig til at træffe alle nødvendige forholdsregler for at sikre en fyldestgørende og effektiv beskyttelse for ophavsmands og andre retsindehaveres rettigheder til litterære, videnskabelige og kunstneriske værker såsom skrifter, musikværker, dramatiske og kinematografiske værker, malerier, gravurer og billedhuggerværker.

Artikel II

1. Værker, som er publiceret af statsborgere i en hvilken som helst kontraherende stat, og værker, der publiceres første gang inden for en sådan stats territorium, nyder i enhver anden kontraherende stat såvel den beskyttelse, som denne anden stat indrømmer de værker af dens egne statsborgere, som første gang er publiceret inden for dens eget territorium, som den beskyttelse, der særligt tilkommer dem i henhold til denne konvention.

2. Ikke-publicerede værker af statsborgere i hver kontraherende stat nyder i enhver anden kontraherende stat såvel den beskyttelse, som denne anden stat indrømmer i ikke-publicerede værker af dens egne statsborgere, som den beskyttelse, der særligt tilkommer dem i henhold til denne konvention.

3. Med henblik på anvendelsen af denne konvention kan en kontraherende stat gennem sin nationale lovgivning ligestille enhver person, der har hjemsted i denne stat, med dens egne statsborgere.

Artikel III

1. Enhver kontraherende stat, hvis nationale lovgivning som betingelse for ophavsretsbeskyttelse kræver opfyldelse af formaliteter såsom deponering, registrering, udtrykkeligt forbehold, notarielle certifikater, betaling af afgifter eller fremstilling eller publicering i den pågældende kontraherende stat, skal anse disse krav som opfyldt med hensyn til ethvert i henhold til denne konvention beskyttet værk, som første gang er gjort tilgængeligt for almenheden